

Fredriksdal den 4 februari 2011

Till: Justitieombudsmannen JO

Från: Lars-Olof Lundgren ägare till Lotin AB

Adress: Möbelvägen 17, 57175 Fredriksdal

Begäran om fullständig utredning i tureorna runt vildsvinsfällors typgodkännande.

Sedan den ursprungliga anmälan gjordes den 5/4 2010 (Dir. nr. 2035-2010) har undertecknad kunnat bevisa Naturvårdsverkets felaktiga handläggning genom domslut i Förvaltningsrätten, domen har sedan överklagats av NV i både Kammarrätten och Regeringsrätten där NV till slut tog tillbaka sin överklagan. Bil. 1.

I domen skriver Förvaltningsrätten att det ankommer på NV att vidtaga de åtgärder som denna dom föranleder vilket inte har skett, och undertecknad är fortfarande stoppad från att sälja fällorna då vitesbeloppet på 750 000 kr ligger kvar så länge vi inte erhållit skriftligt besked från NV i ärendet.

Undertecknad har även frågat NV både muntligt och skriftligt om NV avser att följa domen strikt, eller följa Jordbruksverkets remissvar och även godkänna fällorna för vildsvin så som de skulle gjort från första början, och på dessa förfrågningar väljer NV att tiga.

Senast den 31/1 ringde undertecknad Eva Thörnelöf och bad om ett besked om varför inte domen åtlytts omedelbart, besked lovades per telefon dagen efter men så har i skrivande stund inte skett.

NV har systematiskt förhalat all handläggning till dess yttersta gräns i samtliga instanser, och NV drar sig inte för att även begå domstolstrots i sin strävan att förhala handläggningen i ärendet. Oavsett om NV skulle fullfölja typgodkännandet på grund av denna anmälan, så kvarstår det faktum att handläggningen har missköts å det grövsta och kräver en utredning i vilket fall som helst.

Det är tre grupperingar som samarbetat i det här ärendet och det är Naturvårdsverket. Statens veterinärmedicinska anstalt och Svenska Jägareförbundet. Det finns kopplingar mellan dessa grupperingar som går ut på att skydda den Svenska vildsvinsstammen, från att bli decimerad av effektiva fångstfällor.

Jaktintresset av dessa djur har ekonomiska värden av en sådan omfattning, så det är närmast ofattbart för en utomstående. Se prislistan från Svenska Jägareförbundets Agusa vilthägn. Bil. 2.

Det mest häpnadsväckande är att statligt anställda tjänstemän ljuger när de framställer sin sak i domstolar mm. och det som är riktigt anmärkningsvärt är att deras överordnade chefer inte har agerat då undertecknad påpekat detta förhållande vid ett flertal tillfällen.

Först när situationen om undertecknads första JO anmälan blev känd av SVA, så agerade de överordnade cheferna direkt och fråntog Torsten Mörner sina arbetsuppgifter.

Man kan tycka att NV:s ledning skulle reagerat på samma sätt men så är inte fallet, här har de anställda som missbrukat sin ställning erhållit sina överordnade chefers stöd och på så sätt kunnat fortsätta att dölja sanningen och jobba vidare med sina påhittade regler helt obehindrat.

Dessutom har det visat sig att svarshandlingar till div. domstolar mm. är fulla med felaktiga uppgifter, där de svarande tjänstemännen uppenbarligen inte har kännedom om sitt egna regelsystem. Vilket borde vara omöjligt och lutar mer åt att tjänstemännen ljuger helt medvetet.

Därutöver har NV:s överordnade chefer tystat sin egen expert Tommy Svensson som arbetat med dessa sakfrågor de senaste 22 åren. Genom att helt enkelt sparka honom från tjänsten och skylla på samarbetssvårigheter, då han inte ställt upp på den dolda agenda som förekommit i detta fall.

NV har i en del svar ursäktat sig med att det sker en omorganisation inom verket vilket lett till tidsbrist mm. och då förefaller det märkligt att landets enda expert i ämnet tas bort från sin tjänst. Det är upprörande att den enda person som vågar stå upp och säga sanningen blir tystad på detta vis.

Undertecknad ser detta som ytterst anmärkningsvärt, och ber därför JO att undersöka de olika händelseförloppen och handlingarna i samband med detta mycket noggrant.

Dagens gällande regler för typgodkännande av levandefångstfällor är okulärbesiktning, och man kan givetvis ha åsikter om huruvida detta förfarande är rätt eller fel.

I dagsläget saknas lagstadgad grund för test av fångstredskap avseende vildsvin.

Vilket i praktiken innebär att de pågående testen saknar stöd i gällande författningar, och är att betrakta som ej förenligt med gällande lagstiftning och dessutom finansieras med statliga medel.

Undertecknad har påpekat NV:s lagstridiga beslut i samtliga rättsinstanser utan att någon domstol tycks förstå innebörden av det sagda, härmed ombeds JO att kräva svar från SVA och NV på var i författningen de har stöd för de pågående testerna.

Innan några nya regler kan tas i bruk så skall alla berörda parter få säga sitt, och sedan skall dessa nya regler fastslås av landets styrande organ och EU innan de kan tillämpas av NV och SVA.

Så har inte varit fallet utan NV:s egna godtyckligt satta regler skapas enbart för att skydda en speciell djurart. Man kan fråga sig varför denna plötsliga hänsyn till stress och lidande är så viktig, och varför denna storartade omtänksamhet inte gäller för alla jaktformer på den aktuella djurarten.

Det är tydligen inget fel att vanliga jakthundar byts ut mot hundar av kamphunds karaktär, och att dessa orsakar allvarliga fysiska skador på de aktuella djuren. Mindre djur som dessa "vargflockar" hinner ikapp dödas innan jägaren hinner fram, och större djur flyr vidare med skador från hundarna. I samband med dessa jakter förekommer det också att jägaren dödar djuret med kniv eller spjut, det senare monterats inuti ett rör för att skydda hundarna som håller fast djuret under avlivningen. Likaså sker det skadeskjutningar där djuren aldrig hittas och lämnas åt sitt öde, vissa lever vidare med kulor och skottskador i kroppen, och de infektioner och lidande som detta innebär.

De fällor som hela bråket handlar om orsakar inga av dessa trauman som just beskrivits, och skulle rimligen vara den enda tillåtna jaktformen om § 27 Jaktlagen (1987:259) skall tillämpas ordagrant.

Om dessa myndighetspersoner varit seriösa i sin yrkesutövning så skulle de verkat för att jakt med kamphunds liknande raser och jakt efter mörkrets inbrott förbjuds, då detta skapar onödiga skador med stress och lidande som följd. Vilket § 27 Jaktlagen (1987:259) föreskriver att man skall undvika. Samma paragraf nämner också att man inte ska utsätta människor och egendom för fara, vilket är påtagligt när ovetande skogsvandrare blir utsatta för de skadeskjutna djurens vrede.

Mot denna bakgrund angriper dessa myndighetspersoner en seriös fälltillverkare som gjort sitt yttersta för att få fram en bra fälla för ändamålet. Uppenbarligen så blev fällan alldeles för bra, för att motståndarsidan ska kunna acceptera dess existens.

Därefter arbetar tjänstemännen målmedvetet för att stoppa dessa fällor med alla medel, och försätta tillverkarens företag i konkurs då det även finns ett konkurrens förhållande inblandat i bakgrunden.

Handlingar i detta ärende finns redan inlämnade hos JO se (Dir. nr. 2035-2010)

Undertecknad hoppas nu att JO tar detta på fullaste allvar, och försöker få slut på alla missförhållanden som närmast hör hemma i en maffia organisation.

Med vänliga Hälsningar Lars-Olof Lundgren
VD Lotin AB
